

Kauneuden käärinliinat talven viimeinen voitelu valpas valo jäätyneet kinokset liikaa kohinaa kevään kynnyksellä. ----- Peikonpähkinän varjo lempeä tuuli tiaiset palaavat kuusimetsän sylistä. Kuorettomaksi kaluttu vuorijalavani seisoo yhä ylväänä kuin uskoen painajaiseen josta kevät kuitenkin herättää. ----- Vaimea kaipaus piiloon unohtunut kadonnut poistettu muistojen jättämä ajatuksista irronnut loppuun kulunut petetty sivallettu murskattu jätetty hylätty lopetettu on vihdoinkin maatunut kasvamaan aivan uutta. ----- Pöly josta minut kerran rakensit palaa takaisin sateenkaaripilvinä täynnä kimmeltävää jäätä värejä valoa hehkuvaa kauneuden voimaa. Ota pilvi katseesi alle ja heitä sekaan hieman tuhkaa ja hiekkaa sitä kaikkea mitä kerran jo kosketit.